

Dictamen 6·2008

sobre el Projecte de decret mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.

Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Dictamen 6, 2008 sobre el Projecte de decret mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats

I. Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Projecte de decret mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats

II. Títol

1. Abocadors - Dret i legislació - Catalunya 2. Residus - Eliminació - Instal·lacions - Dret i legislació - Catalunya

628.4(467.1)

© Generalitat de Catalunya
Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya
Diputació, 284
08009 Barcelona
Tel. 93 270 17 80
Adreces a Internet: www.ctescat.cat
www.larevistactesc.cat
www.observatori-ctesc.cat

A/e: ctescat@gencat.cat

Barcelona, abril de 2008
Disseny gràfic: Cualesquiera Comunicació Visual
Impressió: Romargraf, SA

D.L.: B. 21.546-2008

Índex

DICTAMEN 6/2008 sobre el Projecte de decret mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.....	3
PROJECTE DE DECRET mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.....	7
Annex I. Procediment d'admissió dels residus als dipòsits controlats	9
Annex II. Criteris d'admissió de residus en dipòsits controlats	15
Annex III. Mètodes de presa de mostra i anàlisi (proves).....	25

DICTAMEN 6/2008 sobre el Projecte de decret mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei 7/2005, de 8 de juny, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió extraordinària del dia 3 de març del 2008, aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 7 de febrer del 2008 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès pel conseller de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya en el qual sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, del Projecte de decret mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.

La Comissió de Treball de Desenvolupament Territorial i Medi Ambient es va reunir el dia 26 de febrer i va elaborar la proposta de dictamen.

II. CONTINGUT

El Projecte de decret consta d'una exposició de motius, 4 articles, 1 disposició derogatòria, 2 disposicions finals i 3 annexos.

En l'exposició de motius es posa de manifest que la finalitat d'aquest Projecte de decret és **adequar la gestió dels residus a Catalunya a les disposicions comunitàries i a la normativa estatal.**

També s'indica que el Projecte de decret incorpora els criteris i procediments d'admissió de residus als dipòsits controlats de Catalunya i determina els aspectes que la legislació comunitària deixa a la lliure concreció dels estats membres.

L'article 1 regula l'objecte d'aquesta norma, que és **establir els criteris i procediments d'admissió de residus** en els dipòsits controlats.

L'article 2 regula **com es determina l'admissió de residus** en dipòsits controlats i es remet a l'annex I per establir-ne el procediment.

L'article 3 remet a l'annex II, on **es determinen els criteris d'admissió de residus** en dipòsits controlats.

L'article 4 remet a l'annex III, on es preveuen els **mètodes de presa de mostra i anàlisi.**

La disposició derogatòria **deroga els articles 4 i 7 i l'annex I del Decret 1/1997**, de 7 de gener, sobre la disposició de rebuig dels residus en dipòsits controlats.

La disposició final primera **faculta el conseller de Medi Ambient i Habitatge per adaptar els annexos del Decret a les disposicions europees i estatals que els afectin**.

La disposició final segona regula l'**entrada en vigor** del Decret.

En l'annex I s'estableix el **procediment per admetre els residus als dipòsits controlats**. Així, en l'apartat 1.1 es regula la caracterització bàsica, és a dir, la recollida de tota la informació necessària per eliminar el residu de forma segura a llarg termini. En l'apartat 1.2 es regulen les proves de conformitat, aquestes es realitzen per determinar si el residu s'ajusta als resultats de la caracterització bàsica i compleix els criteris d'admissió pertinents. En l'apartat 1.3 es regula la verificació *in situ*.

En l'annex II es regulen els **criteris d'admissió de residus en dipòsits controlats**. En l'apartat 1 es regulen les condicions generals. En l'apartat 2 es regulen els criteris d'admissió segons el tipus de residu: per a residus inerts, per a residus no especials, per a residus especials admissibles en dipòsits per a residus no especials, per als residus admissibles als dipòsits de residus especials i per a l'emmagatzematge subterrani.

En l'annex III es regulen els **mètodes de presa de mostra i anàlisi**.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. El CTESC constata que el Projecte de decret que es dictamina es correspon gairebé textualment amb la Decisió del Consell de la Unió Europea de 19 de desembre de 2002 per la qual s'estableixen els criteris i procediments d'admissió de residus en els abocadors en relació amb l'article 16 i l'annex II de la Directiva 1999/31/CEE, que va entrar en vigor el 16 de juliol del 2004.

El CTESC considera important la transposició i l'adaptació de la normativa general comunitària al nostre ordenament jurídic, així com que es fixin més acuradament els criteris i els sistemes de control d'admissió i les proves de caracterització dels residus en dipòsits controlats.

Segona. El CTESC valora negativament que en la documentació annexa a aquest Projecte de decret no s'inclouï l'estudi des del punt de vista de la simplificació i reducció de costos per a les empreses, tal com estableix la mesura 14 (Estudi de la nova producció normativa) de l'Acord de Govern de 17 de juliol del 2007, en el qual es va aprovar un pla de mesures per facilitar tràmits a l'activitat econòmica i empresarial i la simplificació administrativa.

Tercera. Atès que aquest dictamen és preceptiu d'acord amb l'article 2.1 a) de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, es

considera que seria convenient que en l'exposició de motius es fes menció al present Dictamen.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. El CTESC considera que seria positiu esmentar en l'exposició de motius el Decret 1/1997, de 7 de gener, sobre la disposició del rebuig dels residus en dipòsits controlats, així com el Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus.
2. El CTESC considera que en la disposició final primera s'hauria d'atendre a un ús del llenguatge no discriminatori per raó de gènere i utilitzar una forma alternativa a la paraula "conseller".
3. El CTESC considera que en els annexos s'hauria de revisar, i, en tot cas unificar, la referència que es fa a posseïdor i productor. En el Reial decret 1481/2001 s'empra el concepte de "posseïdor" per englobar tant el productor dels residus com la persona física o jurídica que té els residus en poder seu.
4. El CTESC demana que, en l'apartat k) del punt 1.1.2 de l'annex I, s'aclareixi qui realitzarà la declaració de la impossibilitat de reciclatge o valorització del residu.
5. El CTESC considera que per la importància de l'apartat k) del punt 1.1.2 de l'annex I, aquest apartat hauria de passar a la lletra b) del punt esmentat.
6. El CTESC considera que la redacció del darrer paràgraf de l'apartat 1.1.2 de l'annex I no és suficientment clara i en recomana la revisió.
7. El CTESC considera que en el tercer paràgraf de l'apartat 1.1.3 de l'annex I la referència que es fa a les lletres a) i b) pot generar una certa confusió. Per aquesta raó recomana que es revisi.
8. El CTESC recomana que en l'apartat 1.1.3 a) de l'annex I s'aclareixi la referència a "l'entitat explotadora de la instal·lació".
9. El CTESC recomana que al final de l'apartat a) del punt 1.1.3 de l'annex I, s'aclareixi l'incís "Aquests residus es podrien haver de classificar en lletra b)".
10. El CTESC proposa la següent redacció per al primer punt de l'apartat 1.1.4 c) de l'annex I: "Quan no es pugui realitzar proves amb determinats tipus de residus o quan no es disposi de procediments de prova i criteris d'admissió adequats."
11. El CTESC considera que en l'últim paràgraf de l'apartat 1.2 de l'annex I els termes utilitzats –productor, posseïdor, entitat explotadora, gestor– sembla que podria portar a confusió, per la qual cosa es recomana d'aclarir-los.
12. El CTESC considera que al final del punt 1.3 de l'annex I s'hauria d'afegir la redacció següent: "L'entitat explotadora del dipòsit controlat haurà de notificar,

d'acord amb el que estableix l'article 12 del Reial decret 1481/2001, els resultats de les inspeccions *in situ*, així com la tipologia de les mostres preses, a l'Agència de Residus de Catalunya. La periodicitat d'aquestes notificacions serà de, com a mínim, 6 mesos”.

13. El CTESC considera que en la llista de mètodes que incorpora l'annex III s'hauria d'aclarir la redacció de l'incís “Propietats generals dels residus” per tal que quedi clar que aquest subapartat fa referència a un conjunt de mètodes de presa de mostres i anàlisi. D'altra banda, recomana la predefinició de les sigles que s'empren en el conjunt de l'annex.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya valora el Projecte de decret mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present dictamen.

Barcelona, 3 de març del 2008

La presidenta
Mercè Sala Schnorkowski

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

PROJECTE DE DECRET mitjançant el qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.

La Directiva 1999/31/CE, del Consell, de 26 d'abril, relativa a l'abocament de residus, disposa un règim per l'eliminació de residus mitjançant el seu abocament en dipòsits controlats. El seu annex II sobre criteris i procediments d'admissió de residus ha estat desenvolupat per la Decisió comunitària 2003/33/CE, per la qual s'estableixen els criteris i procediments d'admissió de residus en dipòsit controlat d'acord amb allò disposat a l'article 16 de la Directiva 1999/31/CE, que va ser aprovada el 19 de desembre de 2002 i va entrar en vigor el 16 de juliol de 2004.

El Reial Decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el seu dipòsit en dipòsits controlats, transposa a l'Estat Espanyol la Directiva 1999/31/CE, i en el seu annex II disposa uns criteris provisionals d'admissió de residus en dipòsits controlats, fins que les institucions comunitàries hagin completat l'annex II de l'esmentada directiva.

Amb la finalitat d'adequar la gestió dels residus a Catalunya a les disposicions comunitàries i la normativa estatal bàsica en matèria de medi ambient, es dicta el present Decret que incorpora els criteris i procediments d'admissió de residus als dipòsits controlats de Catalunya i determina els aspectes que la Decisió comunitària 2003/33/CE, deixa a la lliure concreció dels Estats Membres.

És per tot això que a l'empara de la Disposició final segona de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus i d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assesora, a proposta del Conseller de Medi Ambient i Habitatge, i d'acord amb el Govern

DECRETO

Article 1. Objecte

L'objecte del present Decret és establir els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.

Article 2. Procediment d'admissió de residus en dipòsits controlats

Per determinar l'admissió de residus en dipòsits controlats s'ha de realitzar una caracterització bàsica, proves de conformitat i una verificació *in situ*, d'acord amb allò disposat en el procediment que preveu l'annex I d'aquest Decret.

Article 3. Criteris d'admissió de residus en dipòsits controlats

Per tal de poder ser admesos en els diferents tipus de dipòsits controlats, els residus han de complir els criteris d'admissió que per a cada classe de dipòsit controlat es-

tableix l'annex II d'aquest decret.

Article 4. Mètodes de presa de mostra i anàlisi

En l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret els mètodes de presa de mostra i anàlisi són els que preveu l'annex III.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les següents disposicions del Decret 1/1997, de 7 de gener, sobre la disposició del rebuig dels residus en dipòsits controlats:

- a) Article 4
- b) Article 7
- c) Annex I

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'habilita al Conseller de Medi Ambient i Habitatge per adaptar els annexes d'aquest Decret a les disposicions europees i estatals que els afectin.

Segona

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

ANNEX I. Procediment d'admissió dels residus als dipòsits controlats.

1.1. Caracterització bàsica

La caracterització bàsica és el primer pas del procediment d'admissió i consisteix en la recollida de tota la informació necessària per eliminar el residu de forma segura a llarg termini. La caracterització bàsica és obligatòria per a tots els residus.

El productor o posseïdor del residu ha de facilitar a l'Administració competent la caracterització bàsica completa, així com tota la documentació justificativa que escaigui d'acord amb allò disposat en el present annex, com a part de la informació necessària per a la tramitació de la fitxa d'acceptació de residus, quan aquesta sigui exigible.

1.1.1. Les funcions de la caracterització bàsica són les següents:

- a) Informació bàsica sobre el residu (tipus i origen, composició, grau d'homogeneïtat, lixivibilitat i, si és necessari i possible, altres propietats característiques).
- b) Informació bàsica per tal de comprendre el comportament dels residus en els dipòsits controlats i les opcions de tractament que estableix l'apartat 1 de l'article 6 del Reial Decret 1481/2001, de 27 de desembre.
- c) Avaluació dels residus respecte dels valors límit.
- d) Detecció de les variables principals (paràmetres crítics) per a les proves de conformitat i opcions per a la simplificació d'aquestes mitjançant una reducció significativa del nombre de components bàsics que cal mesurar, després de la demostració de la informació pertinent. El resultat de la caracterització ha de servir per determinar els procediments de prova simplificats, així com la freqüència de les proves de conformitat.

Si la caracterització bàsica d'un residu mostra que aquest compleix els criteris d'admissió per a una classe de dipòsit controlat, conforme a allò establert en l'annex II del present Decret, el residu es considera admissible en aquesta classe de dipòsit controlat. En cas contrari, el residu no és admissible en aquesta classe de dipòsit controlat.

El productor o posseïdor del residu és el responsable de garantir que la caracterització bàsica sigui realitzada i que la informació de la caracterització sigui completa i correcta.

L'entitat explotadora ha d'elaborar un registre de la informació exigida que ha de conservar durant un període mínim de cinc anys.

1.1.2. La caracterització bàsica dels residus ha de contenir la següent informació:

- a) Font i origen del residu.

- b) Informació detallada sobre el procés de producció del residu (descripció i característiques de les primeres matèries i dels productes).
- c) Descripció del tractament aplicat d'acord amb allò que disposa l'apartat 1 de l'article 6 del Reial Decret 1481/2001, o una declaració dels motius pels quals aquest tractament no es considera necessari.
- d) Dades sobre la composició majoritària del residu i sobre el comportament de lixiviació, si s'escau.
- e) Característiques del residu, que inclouen:
- aspecte (olor, color, forma física)
 - pèrdua a 105°C
 - contingut de matèria orgànica, expressat com a LOI (pèrdua per ignició)
 - punt d'inflamació (en aquells casos en què hi hagi un dubte raonable sobre la inflamabilitat del residu)
 - en el cas de residus a gestionar en cel·les diferenciades de dipòsits: substàncies lipòfiles insaponificables, arsènic, cadmi, coure, crom, mercuri, níquel, plom, zenc, molibdè, seleni, antimoni i bari
 - La composició del seu lixiviat, calculant la seva concentració en termes d'alliberament total per a les proporcions entre líquid i sòlid L/S=10, contemplant els paràmetres indicats en les taules corresponents de l'annex II d'aquest Decret.
- f) Codi del residu segons la Llista europea de residus publicada mitjançant l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la llista europea de residus.
- g) Pel que fa als residus especials en cas d'una entrada mirall: les característiques de perillositat pertinents d'acord amb l'annex III de la Directiva 91/689/CEE del Consell de 12 de desembre de 1991, relativa als residus perillosos.
- h) Informació que demostrï que el residu no es troba entre les exclusions esmentades en l'apartat 3 de l'article 5 del Reial Decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador.
- i) Classe de dipòsit controlat en què el residu pot ser admès.
- j) Si és necessari, les precaucions addicionals que cal adoptar en el dipòsit controlat.
- k) Declaració de la impossibilitat de reciclatge o valorització del residu.
- l) Definició dels paràmetres crítics per a les proves de conformitat.

L'Agència de Residus de Catalunya pot requerir la realització d'assajos complementaris als indicats en l'apartat e) quan, per les matèries primeres utilitzades, el procés de producció o les característiques del residu, es pugui deduir aquesta necessitat.

1.1.3. Realització de proves

Com a regla general, els residus han de ser sotmesos a prova per tal d'obtenir la informació esmentada més amunt. Les proves han de servir per a conèixer o determinar, a més del comportament de lixiviació, la composició del residu. Entre les proves que s'utilitzen en la caracterització bàsica han de figurar sempre les que seran utilitzades en les proves de conformitat.

El contingut de la caracterització, l'amplitud dels assajos de laboratori necessaris i la relació entre la caracterització bàsica i les proves de conformitat dependran del tipus de residu. Pot diferenciar-se entre:

- a) Residus generats de forma regular en un mateix procés
- b) Residus no generats de forma regular

Les caracteritzacions descrites en les lletres a) i b) han d'aportar informació que pugui ser comparada directament amb els criteris d'admissió de cada classe de dipòsit controlat i, addicionalment, poden oferir informació descriptiva (per exemple, les conseqüències de la deposició conjunta amb residus municipals).

- a) Residus generats de forma regular en un mateix procés

Es tracta de residus específics i homogenis que es generen de forma regular en un mateix procés, quan:

- la instal·lació i el procés que generen el residu són ben coneguts i els materials d'entrada en el procés i el propi procés es troben ben definits;
- l'entitat explotadora de la instal·lació aporta tota la informació necessària i informa l'entitat explotadora del dipòsit controlat dels canvis en el procés (especialment els referits al material d'entrada en el procés).

El procés ha de tenir lloc normalment en una única instal·lació. El residu també pot procedir d'instal·lacions diferents si pot considerar-se com un flux únic amb característiques comuns dins de límits coneguts (per exemple, escòries procedents de la incineració de residus municipals).

Per a aquests residus, la caracterització bàsica ha d'incloure els requisits fonamentals corresponents de la llista de l'apartat 1.1.2 i, en particular, els següents:

- Marge de composicions dels residus específics.
- Marge i variabilitat de les propietats característiques.
- Si s'escau, la lixivibilitat dels residus determinada mitjançant un assaig de lixiviació per lots.
- Principals variables que hagin de sotmetre's a prova periòdicament.

Si el residu es produeix en un mateix procés en instal·lacions diferents, cal subministrar informació sobre l'abast de l'avaluació. Per tant, cal prendre un nombre suficient de mostres que mostrin el marge i la variabilitat de les propietats característiques del residu. Llavors el residu pot considerar-se caracteritzat i posteriorment resta subjecte únicament a les proves de conformitat, llevat de canvis significatius en els processos de generació.

Pel que fa als residus procedents d'un mateix procés portat a terme en una mateixa instal·lació, els resultats de les mesures poden posar de manifest únicament lleugeres variacions de les propietats del residu en comparació amb els valors límit apropiats. Llavors el residu pot considerar-se caracteritzat i posteriorment resta subjecte únicament a les proves de conformitat, llevat de canvis significatius en els processos de generació.

Els residus procedents d'instal·lacions per a l'agrupament o la mescla de residus, d'instal·lacions de transferència de residus o de fluxos de residus mixtes procedents de la recollida de residus poden tenir propietats que varien considerablement. Cal tenir en compte aquest extrem en la caracterització bàsica. Aquests residus es podrien haver de classificar en la lletra b).

b) Residus no generats de forma regular

Es tracta de residus que no es generen de forma regular en un mateix procés d'una mateixa instal·lació i que no formen part de un flux de residus ben caracteritzat. Cada lot produït d'aquests residus ha de ser caracteritzat. La caracterització bàsica ha d'incloure els requisits fonamentals corresponents. Atès que cada lot ha de ser caracteritzat, no és necessari efectuar cap prova de conformitat.

1.1.4. Casos en els que no s'exigeix efectuar proves

Es pot prescindir de les proves de caracterització bàsica en els casos següents:

- a) Quan el residu es trobi en una llista de residus que no han de sotmetre's a proves d'acord amb allò establert en l'annex II d'aquest Decret.
- b) Quan tota la informació necessària per a la caracterització bàsica es conegui i estigui plenament justificada a criteri de l'Agència de Residus de Catalunya.
- c) Quan la realització de proves amb determinats tipus de residus no sigui realitzable, o quan no es disposi de procediments de prova i criteris d'admissió adequats. Aquesta circumstància s'ha de justificar i documentar indicant les raons per les quals es considera que el residu és admissible en la classe de dipòsit controlat de què es tracti.

1.2. Proves de conformitat

Quan un residu es consideri admissible per a una classe específica de dipòsit controlat atenent a la caracterització bàsica efectuada d'acord amb l'apartat 1.1, ha de ser

posteriorment sotmès a proves de conformitat per determinar si s'ajusta als resultats de la caracterització bàsica i compleix els criteris d'admissió pertinents d'acord amb allò establert en l'annex II d'aquest Decret.

La funció de les proves de conformitat és comprovar periòdicament els fluxos de residus generats amb regularitat.

Els paràmetres rellevants que cal analitzar s'han de trobar definits en la caracterització bàsica. Els paràmetres han de referir-se a la informació d'aquesta caracterització bàsica. Únicament és necessari examinar els paràmetres crítics (variables clau) que determini la caracterització bàsica. L'examen ha de demostrar que el residu compleix els valors límit pel que fa als paràmetres crítics.

Els assajos emprats en les proves de conformitat han de ser un o més dels utilitzats en la caracterització bàsica, i han de consistir, almenys, en un assaig de llixiviació amb un lot. Per a aquesta tasca s'han d'utilitzar els mètodes enumerats en l'annex III d'aquest Decret.

Els residus exempts de requeriments analítics en la caracterització bàsica d'acord amb les lletres a) i c) de l'apartat 1.1.4 tampoc han de sotmetre's a proves de conformitat. No obstant això, sí cal comprovar que s'ajusten a la caracterització bàsica pel que fa a les informacions que no siguin d'anàlisi.

La prova de conformitat l'ha d'efectuar el productor almenys un cop l'any i, en qualsevol cas, l'entitat explotadora ha de garantir que s'efectua en el grau i amb la periodicitat que determini la caracterització bàsica. El productor o posseïdor del residu és el responsable que es realitzin les proves de conformitat que corresponguin i que la informació continguda sigui correcta. Així mateix, tant el productor com el gestor han d'elaborar un registre dels resultats de les proves que han de conservar-se durant un període de cinc anys.

1.3. Verificació *in situ*

Cada càrrega de residus que es lliuri a un dipòsit controlat ha de ser sotmesa a una inspecció visual per part de l'entitat explotadora de la instal·lació abans i després de la seva descàrrega. Aquesta inspecció ha d'incloure també l'examen de la documentació reglamentària.

Quan els residus siguin dipositats pel seu productor o posseïdor en un dipòsit controlat que ell mateix controli, aquesta verificació ha de fer-se en el punt d'expedició.

El residu solament pot ser admès en el dipòsit controlat si és el mateix que ha estat sotmès a la caracterització bàsica i a les proves de conformitat i figura descrit en els documents que l'acompanyen.

En la verificació *in situ*, l'entitat explotadora del dipòsit controlat ha de comprovar, com a part dels requisits de prova, que les característiques d'aspecte del residu es corresponen amb la informació continguda en la caracterització bàsica i, addicio-

nalment, ha de portar a terme tots els assajos que consideri necessaris per tal de verificar que el residu pot ser admès.

Després del lliurament del residu, l'entitat explotadora del dipòsit controlat ha de prendre una mostra de cada càrrega de residu lliurada. Les mostres preses s'han de conservar durant un període mínim de sis mesos després de l'admissió del residu. Les mostres s'han de prendre de forma que siguin representatives de la totalitat de la càrrega lliurada. Cada mostra s'ha de prendre en una quantitat mínima d'un quilogram i, llevat que les característiques químiques del residu ho desaconsellin, ha de ser envasada en un recipient de vidre.

ANNEX II. Criteris d'admissió de residus en dipòsits controlats.

1. Consideracions generals

En aquest annex s'estableixen els criteris d'admissió de residus en cada classe de dipòsit controlat, inclosos els criteris per l'emmagatzematge subterrani.

Es poden admetre valors fins a tres vegades superiors per a paràmetres específics enumerats en aquest punt [diferents de Carboni Orgànic Dissolt (COD) dels punts 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1, i 2.4.1, dels BTEX, PCB i olis minerals de l'apartat 2.1.2.2, Carboni Orgànic Total (COT) i pH de l'apartat 2.3.2 i de la pèrdua per calcinació (LOI) i/o COT de l'apartat 2.4.2, i limitant el possible augment del valor límit dels COT de l'apartat 2.1.2.2 a només dues vegades el valor límit], si:

- l'Agència de Residus de Catalunya atorga una autorització específica per a residus específics sobre una base individualitzada per al dipòsit de que es tracti, tenint en compte les característiques del dipòsit i del seu entorn, i
- les emissions (inclosa la lixivibilitat) del dipòsit, tenint en compte els límits d'aquests paràmetres específics en aquest punt, no presenten riscos addicionals per al medi ambient d'acord amb l'avaluació del risc.

El Departament de Medi Ambient i Habitatge ha d'informar al Ministeri de Medi Ambient, per tal que aquest doni compliment a les obligacions d'informació que imposa la Decisió 2003/33/CE sobre el nombre anual de les autoritzacions concedides segons aquesta disposició.

2. Criteris d'admissió

2.1. Criteris d'admissió en els dipòsits per a residus inerts

2.1.1. Llista de residus admissibles sense realització prèvia de proves en dipòsits per a residus inerts.

Els residus de la següent llista abreujada es consideren conformes als criteris establerts en la definició de residu inert que figura en la lletra b) de l'article 2 del Reial Decret 1481/2001 i en els criteris enumerats en l'apartat 2.1.2, per tant, es poden admetre en dipòsits per a residus inerts sense realització prèvia de proves.

El residu ha de ser un material que constitueixi un flux únic (d'una única font). Els residus que figuren a la llista poden ser admesos conjuntament sempre que procedeixin de la mateixa font.

En el cas que es sospiti una contaminació (ja sigui després d'una inspecció visual, ja sigui per l'origen del residu), s'ha de fer una prova o rebutjar el residu. Si els residus

estan contaminats o contenen un altre material o substàncies tals com metalls, amiant, plàstics, productes químics, etc. en quantitats que augmentin el risc associat al residu de manera que es justifiqui la seva eliminació en altres classes de dipòsits, els residus no poden ser admesos en un dipòsit per a residus inerts.

Si hi haguessin dubtes que el residu respongui a la definició de residu inert que figura en la lletra b) de l'article 2 del Reial Decret 1481/2001 i als criteris enumerats en l'apartat 2.1.2, o sobre l'absència de contaminació del residu, cal efectuar proves. A tal efecte s'han d'emprar els mètodes enumerats en l'annex III d'aquest Decret.

CER	Descripció	Restriccions
1011 03	Residus de materials de fibra de vidre	Només sense aglutinants orgànics
1501 07	Envasos de vidre	
1701 01	Formigó	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)
1701 02	Maons	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)
1701 03	Teules i materials ceràmics	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)
1701 07	Mescles de formigó, maons, teules i materials ceràmics	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)
1702 02	Vidre	
1705 04	Terra i pedres	Excloses la terra vegetal, la turba i la terra i les pedres de terrenys contaminats
1912 05	Vidre	
2001 02	Vidre	Només el vidre procedent de la recollida selectiva
2002 02	Terra i pedres	Només de residus de parcs i jardins. Excloses la terra vegetal i la turba (*)

(*) Residus seleccionats de la construcció i demolició amb baix contingut en materials d'altres tipus com metalls, plàstic, residus orgànics, fusta, cautxú, etc. i d'origen conegut.

- Cap residu de la construcció i demolició contaminat amb substàncies orgàniques o inorgàniques perilloses a conseqüència de processos de producció en la construcció, contaminació del sòl, emmagatzematge i ús de plaguicides o altres substàncies perilloses, etc., excepte si s'acredita que la construcció enderrocada no estava contaminada de forma significativa.
- Cap residu de la construcció i demolició tractat, revestit o pintat amb materials que continguin substàncies perilloses en quantitats significatives.

Els residus que no figurin en aquesta llista han de sotmetre's a una prova de conformitat d'acord amb el que disposa l'annex I d'aquest Decret per a determinar si com-

pleixen els criteris per a ser considerats residus admissibles en dipòsits per a residus inerts d'acord amb el que disposa l'apartat 2.1.2.

2.1.2. Valors límit per als residus admissibles en dipòsits per a residus inerts

2.1.2.1. Valors límit de lixiviació

Els valors límit de lixiviació següents s'apliquen als residus admissibles en dipòsits per a residus inerts. S'han de calcular, en termes d'alliberació total, per les proporcions entre líquid i sòlid (L/S) de 10 l/kg.

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	0,5
Ba	20
Cd	0,04
Cr total	0,5
Cu	2
Hg	0,01
Mo	0,5
Ni	0,4
Pb	0,5
Sb	0,06
Se	0,1
Zn	4
Clorur	800
Fluorur	10
Sulfat (*)	1.000
Índex de fenol	1
COD (**)	500
STD (***)	4.000

(*) Encara que el residu no compleixi aquests valors corresponents al sulfat, es pot considerar que compleix els criteris d'admissió si la lixiviació no supera cap dels següents valors: 1 500 mg/l en C_0 amb una relació = 0,1 l/kg (assaig de percolació) i 6.000 mg/kg amb una relació L/S = 10 l/kg. Cal utilitzar l'assaig de percolació per a determinar el valor límit amb una relació L/S = 0,1 l/kg en les condicions inicials d'equilibri, mentre que el valor amb una relació L/S = 10 l/kg es pot determinar, ja sigui amb una prova de lixiviació per lots, ja sigui amb un assaig de percolació en condicions properes a l'equilibri local.

(**) Si el residu no compleix valors de Carboni orgànic dissolt (COD) amb el seu propi pH, es pot alternativament provar amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu pot considerar-se conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 500 mg/kg. (Existeix un projecte de mètode basat en la prenorma prEN 14429).

(***) La determinació de sòlids totals dissolts (STD) es pot utilitzar com alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

2.1.2.2. Valors límit de contingut total de paràmetres orgànics

A més a més dels valors límit referits en l'apartat 2.1.2.1, els residus inerts han de complir els valors límit addicionals següents:

Paràmetre	Valor límit mg / kg de matèria seca
COT (Carboni orgànic total)	30.000 (*)
BTEX (Benzè, Toluè, Etilbenzè i Xilens)	6
PCB (Bifenils policlorats)	1
Oli mineral (C10 a C40)	500
HPA (Hidrocarburs policíclics aromàtics)	55

(*) En el cas de la terra, l'autoritat competent pot admetre un valor límit més alt sempre que el carboni orgànic dissolt (COD) assoleixi un valor de 500 mg/kg a L/S = 10 l/kg, ja sigui amb el mateix pH del sòl o amb un pH situat entre 7,5 i 8,0.

2.2. Criteris per als dipòsits per a residus no especials

2.2.1. Residus admissibles sense realització prèvia de proves en dipòsits per a residus no especials

Els residus municipals classificats com a no especials en el capítol 20 de la llista europea de residus, les fraccions no especials recollides separatament dels residus domèstics i els mateixos materials no especials d'altres orígens poden ser admesos sense realització prèvia de proves en dipòsits per a residus no especials.

Els residus no poden ser admesos sense haver estat sotmesos prèviament a tractament d'acord amb el què disposa l'apartat 1 de l'article 6 del Reial Decret 1481/2001, o si estan contaminats en una mesura que augmenti el risc associat al residu de forma que justifiqui la seva eliminació en altres instal·lacions.

Aquests residus no poden ser admesos en cel·les en les que s'aboquin residus especials no reactius estables d'acord amb la definició de la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 6 del Reial Decret 1481/2001.

2.2.2. Valors límit per a residus no especials

2.2.2.1 Valors límit de lixiviació

Els següents valors límit s'apliquen als residus no especials granulars admesos als dipòsits de residus no especials i que no pugin ser admesos sense realització prèvia de proves segons l'apartat 2.2.1, calculats en termes d'alliberament total, amb una relació líquid/sòlid L/S = 10 l/kg. Els residus granulars són tots els residus que no són monolítics.

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
pH final	≥ 6
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Clorur	15.000
Fluorur	150
Sulfat	20.000
COD (*)	800
STD (**)	60.000

(*) Quan el dipòsit controlat estigui especialment dissenyat per a rebre residus orgànics, aquest límit pot ser superat. Així mateix també pot ser superat quan es tracti de matèria orgànica no biodegradable.

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

2.2.2.2 Altres valors límit de contingut total

A més a més dels valors límit de lixiviació mencionats en l'apartat anterior, els residus granulars han de complir els criteris addicionals següents:

Paràmetre	Valor límit
Pèrdua a 105 ^o (*)	65% sobre mostra original
LOI(**) (pèrdua per calcinació)	15% sobre mostra seca

(*) Aquest valor pot ser superat únicament quan aquests residus no superin el 10% dels residus dipositats mensualment al dipòsit

(**) Quan el dipòsit controlat estigui especialment dissenyat per a rebre residus orgànics, aquest límit es pot superar. Així mateix també pot ser superat quan es tracti de matèria orgànica no biodegradable.

2.2.3. Valors límit per a residus no especials admesos en la mateixa cel·la que residus especials no reactius estables

Els següents valors límit són d'aplicació als residus no especials granulars admesos en la mateixa cel·la que residus especials no reactius estables, calculats en termes

d'alliberament total, amb una relació líquid/sòlid L/S = 10 l/kg. Els residus granulars són tots els residus que no són monolítics.

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Clorur	15.000
Fluorur	150
Sulfat	20.000
COD (*)	800
STD (**)	60.000

(*) Si el residu no compleix aquests valors de COD amb el seu propi pH, pot alternativament provar-se amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu pot considerar-se conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 800 mg/kg. (Existeix un projecte de mètode basat en la prenorma prEN 14429).

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

2.2.4 Residus de guix

Els materials no especials a base de guix s'han d'eliminar exclusivament en dipòsits de residus no especials en compartiments en els que s'admetin residus no biodegradables. Els valors límit de carboni orgànic total (COT) i Carboni orgànic dissolt (COD) que figuren en els punts 2.3.1. i 2.3.2. s'apliquen als residus dipositats conjuntament amb materials a base de guix.

2.3. Criteris per als residus especials admissibles en dipòsits per a residus no especials d'acord amb la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 6 del Reial Decret 1481/2001

Els residus estables no reactius són aquells el comportament de lixiviació dels quals no canvia adversament a llarg termini en les condicions de disseny del dipòsit, o en cas d'accidents previsibles:

- en el residu considerat de forma aïllada (per exemple, per biodegradació),
- sota els efectes de condicions ambientals a llarg termini (per exemple, aigua, aire, temperatura i restriccions mecàniques),
- per l'efecte d'altres residus (inclosos productes de residus tals com lixiviat i gas).

2.3.1 Valors límit de lixiviació

Els valors límit de lixiviació següents són d'aplicació als residus granulars especials admissibles en dipòsits per a residus no especials calculats en termes d'alliberament total, amb una relació líquid/sòlid L/S = 10 l/kg. Els residus granulars són tots els residus que no són monolítics.

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Clorur	15.000
Fluorur	150
Sulfat	20.000
COD (*)	800
STD (**)	60.000

(*) Si el residu no compleix aquests valors de COD amb el seu propi pH, pot alternativament provar-se amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu pot considerar-se conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 800 mg/kg. (Existeix un projecte de mètode basat en la prenorma prEN 14429).

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

2.3.2 Altres criteris

A més a més dels valors límit de lixiviació mencionats en l'apartat 2.3.1, els residus granulars han de complir els criteris addicionals següents:

Paràmetre	Valor límit
COT (Carboni orgànic total)	5% (*) sobre mostra seca
pH final del lixiviat	mínim 6,0
CNA (Capacitat de neutralització d'àcids)	Pendent d'avaluar per la Unió Europea

(*) Si no s'assoleix aquest valor, l'autoritat competent pot admetre un valor límit més alt sempre que el COD assoleixi un valor no superior a 800 mg/kg L/S = 10 l/Kg bé amb el mateix pH que el material o amb un pH situat entre 7,5 i 8,0.

2.3.3. Residus d'amiant

Els materials de construcció que continguin amiant i altres residus d'amiant adequats es poden eliminar en dipòsits per a residus no especials d'acord amb el que estableix la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 6 del Reial Decret 1481/2001 sense la realització prèvia de proves.

En relació amb els dipòsits que rebin materials de construcció que continguin amiant i altres residus d'amiant adequats, s'han de complir els requeriments següents:

- els residus no han de contenir substàncies perilloses diferents de l'amiant aglomerat, incloses les fibres aglomerades amb un aglutinant o envasades en plàstic,
- el dipòsit ha d'acceptar únicament material de construcció que contingui amiant i altres residus d'amiant adequats. Aquests residus també es poden eliminar en una cel·la separada d'un dipòsit per a residus no especials si aquest compartiment és suficientment estanc,
- per evitar la dispersió de fibres, la zona de dipòsit s'ha de cobrir diàriament i abans de cada operació de compactat amb material adequat.
- per evitar la dispersió de fibres s'ha de posar una coberta superior final sobre el dipòsit o la cel·la,
- en el dipòsit o en la cel·la no s'ha d'efectuar cap obra que pugui provocar l'alliberament de fibres (per exemple perforacions),
- un cop tancat el dipòsit o la cel·la, s'ha de conservar el plànol corresponent de la seva ubicació en el que s'indiqui que hi ha dipositats residus amb amiant,
- s'han de prendre les mesures apropiades per a limitar els usos possibles del sòl després del tancament del dipòsit per tal d'evitar el contacte humà amb els residus.

Pel que fa als dipòsits que rebin únicament material de construcció que contingui amiant, si es compleixen els requisits anteriors es poden reduir els requeriments en els punts 3.2 i 3.3 de l'annex I del Reial Decret 1481/2001.

2.4. Criteris per als residus admissibles als dipòsits de residus especials

2.4.1. Valors límit de lixiviació

Els valors límit de lixiviació següents s'apliquen als residus granulars admissibles en dipòsits per a residus especials. Es calculen, en termes d'alliberament total, per a les proporcions entre sòlid i líquid (L/S) de 10 l/kg. Es consideren residus granulars tots aquells que no siguin monolítics.

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	25
Ba	300
Cd	5
Cr total	70
Cu	100
Hg	2
Mo	30
Ni	40
Pb	50
Sb	5
Se	7
Zn	200
Clorur	25.000
Fluorur	500
Sulfat	50.000
COD (*)	1.000
STD (**)	100.000

(*) El COD s'ha d'entendre per a les substàncies orgàniques biodegradables. Si el residu no compleix aquests valors de COD amb el seu propi pH, pot alternativament provar-se amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu es pot considerar conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 1.000 mg/kg. (Existeix un projecte de mètode basat en la prenorma prEN 14429).

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

2.4.2 Altres criteris

A més a més dels valors límit de lixiviació que figuren en l'apartat 2.4.1, els residus especials han de complir els criteris addicionals següents:

Paràmetre	Valor límit
LOI (Pèrdua per calcinació) (*)	10% sobre mostra seca
COT (Carbono orgànic total) (*)	6% (**) sobre mostra seca
CNA (Capacitat de neutralització de àcid)	Pendent d'avaluar per la Unió Europea

(*) S'ha d'utilitzar o bé la LOI, o bé el COT. El COT i LOI s'han d'entendre per a les substàncies orgàniques biodegradables.

(**) Si no s'assoleix aquest valor, l'autoritat competent pot admetre un valor límit més alt, sempre que el Carboni orgànic dissolt (COD) no assoleixi un valor superior a 1.000 mg/kg a L/S = 10 l/Kg ja sigui amb el mateix pH que el material, o bé amb un pH situat entre 7,5 i 8,0.

2.5. Criteris per a l'emmagatzematge subterrani

Per admetre residus en emplaçaments d'emmagatzematge subterrani s'ha d'efectuar una avaluació de la seguretat específica de l'emplaçament d'acord amb el què disposa la normativa europea. Únicament es poden admetre residus compatibles amb l'avaluació de la seguretat específica de l'emplaçament.

En els emplaçaments d'emmagatzematge subterrani per a residus inerts únicament s'hi poden admetre els residus que compleixin els criteris establerts en l'apartat 2.1.

En els emplaçaments d'emmagatzematge subterrani per a residus no especials únicament s'hi poden admetre els residus que compleixin els criteris establerts en els punts 2.2 o 2.3.

En els emplaçaments d'emmagatzematge subterrani per a residus especials únicament s'hi poden admetre els residus compatibles amb l'avaluació de la seguretat específica de l'emplaçament. En aquest cas no s'apliquen els criteris establerts en l'apartat 2.4, per bé que els residus s'han de sotmetre al procediment d'admissió establert en l'annex I.

ANNEX III. Mètodes de presa de mostra i anàlisi (proves).

La presa de mostres, les proves per a la caracterització bàsica i les proves de conformitat han de ser realitzades per l'Agència de Residus de Catalunya o per les empreses i/o entitats que obtinguin l'acreditació del Departament de Medi Ambient i Habitatge en l'àmbit dels residus.

Fins que no és disposi de la norma EN que està elaborant el CEN, s'han d'utilitzar mètodes, normes o procediments validats que estiguin basats en normes nacionals i/o internacionals, o bé el projecte de norma CEN, quan es disposi d'aquesta en forma de prEN.

S'accepta com a mètode analític, a més dels indicats a continuació, qualsevol altre mètode equivalent acreditat segons criteris ISO 17025 com a procediment intern del laboratori. En el cas que els resultats siguin discrepants, s'han d'utilitzar com a referència els mètodes que s'indiquen.

Mostreig

El mostreig s'ha de realitzar d'acord amb el que s'estableix a l'annex 7 de l'Ordre d'1 de juny de 1995, sobre l'acreditació de laboratoris per la determinació de les característiques dels residus.

Propietats generals dels residus

EN 13137 Determinació del COT en residus, llots i sediments.

prEN 14346 Càlcul de la matèria seca per determinació del residu sec o el contingut en aigua.

prEN 15169 Determinació de la pèrdua per calcinació en residus, llots i sediments (LOI).

ASTM D56/05 Determinació del punt d'inflamació (mètode de copa tancada adaptat a sòlids).

Substàncies lipòfiles insaponificables:

Anàlisi realitzada per extracció prèvia del contingut de substàncies lipòfiles, saponificació d'aquesta fracció i gravimetria del residu insaponificable obtingut. (Procediment basat en les normes EPA 9071 b, SW-846 (1998) i UNE-EN ISO 3596-1: 2002).

Proves de lixiviació

- EN 12457/4 Lixiviació: assaig de conformitat per a la lixiviació de residus granulars i de llots.
Part 4 : L/S = 10 l/kg , tamany de partícules <10 mm.
- prEN 14405 Prova de comportament de lixiviació: assaig de percolació de fluxe ascendent.

Digestió de residus

- EN 13657 Digestió amb aigua regia per a la determinació posterior dels elements dissolts dels residus (digestió parcial del residu sòlid abans de la seva anàlisi elemental, deixant la matriu de silicat intacta).
- EN 13656 Digestió per microones amb una barreja d'àcid fluorhídric (HF), nítric (HNO₃) i clorhídric (HCl) per a la determinació posterior dels elements continguts en els residus (digestió total del residu sòlid).

Anàlisis

- EN 12506 Anàlisis d'eluats: determinació del pH, As, Ba, Cd, Cl⁻, Co, Cr, Cr(VI), Cu, Mo, Ni, NO₂⁻, Pb, S total, SO₄²⁻, V i Zn .
- EN 13370 Anàlisis d'eluats: determinació de l'amoni, AOX, conductivitat, Hg, índex de fenol, TOC, CN: fàcilment alliberable, F⁻ .
- EN 14039 Determinació del contingut d'hidrocarburs en el rang de C10 a C40 per cromatografia de gasos.
- prEN 15216 Determinació del contingut de sòlids totals dissolts en aigua i eluats.

Aquesta llista de mètodes s'ha de modificar quan hi hagi més normes CEN disponibles.

Aquest text és transcripció del document de treball lliurat pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

ÚLTIMES PUBLICACIONS EDITADES

Col·lecció Estudis i Informes del CTESC

16. Competitivitat de l'economia catalana 2000-2006.

17. Immigració i mercat de treball a Catalunya.

Col·lecció Llibres del CTESC

11. La inspecció de treball. 100 anys al servei de les polítiques socials.

Col·lecció Tesis doctorals

Les caixes d'estalvis i la protecció social a Catalunya. Santiago Riera Olivé

El problema de l'habitatge en la vellesa a Catalunya. Jordi Bosch Meda

Memòria socioeconòmica i laboral de Catalunya 2006

Informe de gestió 2006

Col·lecció Dictàmens

Punts de venda a les llibreries de la Generalitat:

Barcelona - Rambles, 118	93 302 64 62
Barcelona - Rocafort, 120	93 292 54 17
Girona	972 22 72 67
Lleida	973 28 19 30
Madrid - (Blanquerna Llibreria Catalana)	91 431 00 22

